

[Samordningsministeren]

res forretningsforbindelser til at gå direkte til de virksomheder, der er i de lande, som vi nu er særlig interesseret i, og så lade noget af det andet ligge.

Service skal jeg lade være med at sige mere om.

Spørgsmålet om generationsskiftet vil jeg gerne tage ind under min generelle bemærkning til hr. Flemming Hansen og sige: Nu har jeg selvfølgelig som samordningsminister ikke nogen lovgivning og lignende. Det vil sige, at jeg ikke har den samme kontakt til ordførerne, som kollegerne har, men jeg vil meget gerne invitere til en drøftelse, hvorunder hr. Flemming Hansen skal være hjertelig velkommen til at komme med eksempler. Jeg har hele tiden fået den melding fra skatteministeren – hvad jeg selvfølgelig holder mig til – at der er taget rimelige hensyn til virksomhederne i generationsskiftesammenhæng. Men jeg vil meget gerne invitere specielt hr. Flemming Hansen i betragtning af den åbne holdning, jeg synes der blev lagt frem i dag. Jeg vil sige: Lad os sætte os ned og drøfte nogle af disse ting og se, om vi dog ikke kan finde nogle mellempportionaler og nogle enigheder om noget og i hvert fald få udryddet nogle misforståelser, hvis der er sådan nogle. Det vil jeg meget gerne også på dette område tage initiativ til, også mere generelt.

Der er én ting om servicesektoren, som jeg gerne vil fremhæve – fru Lone Dybkjær var inde på det – at uanset at industrien klarer sig godt, at de vareproducerende erhverv klarer sig pænt, at produktionen stiger, så er det ikke dem, der afhenter de 350.000. For hvem er det, der først ryger ud fra de producerende erhverv? Ja, når det skal være noget raffineret og noget specialiseret og noget højteknologisk, bliver det dem, der ikke har den store, jeg var ved at sige udvidede ledvogterprøve; det bliver dem, der ikke har den store eksamen. Og her er servicesektoren jo en gave, for den står i langt højere grad åben for folk, der ikke behøver at have forskeruddannelse og meget andet. Jeg tror virkelig, at i den brede sammenhæng har vi problemet med, at bytteforholdet mellem det at købe nyt og få repareret gammelt er for dårligt. Indrømmet: Det skal bl.a. Velfærdskommissionen se på. Men der ligger et kæmpepotentiale ikke mindst for nogle af de mennesker, som vil tabe kampen i de højteknologiske virksomheder.

Nu er jeg igen løbet ud for tid; jeg skulle ellers have talt om offentlig og privat og 1980'erne hovedopgave og velfærdskommission og dialog og sådan noget, men nu må jeg slutte.

(Kort bemærkning).

Lone Dybkjær (RV):

Det er rigtigt nok, at der vistnok er diplomattforsamling nu, men den varer dog et stykke tid, så jeg synes da godt, at vi kan fortsætte diskussionen lidt her i salen. Det er jo ikke, fordi der er den store medieinteresse, men til gengæld er diskussionens indhold måske nok så interessant.

Det, der får mig herop – ud over hvad man i øvrigt måtte mistænke mig for – er et par betragtninger om serviceerhvervet, for jeg synes altså, vi skal passe på ikke at tale om det på en sådan måde, at vi fastholder det i et eller andet, der ikke har høj kvalitet. Jeg tror, vi skal være åbne om det og sige, at hvis vi skal gøre noget ved serviceområdet, vil det også kræve en kvalitetsøgning i forhold til i dag og helt nye typer af medarbejdere.

Det, der generer mig ved diskussionen om serviceerhvervene ud over det at gøre det til det rene spørgsmål om tilskud, er: Vi diskuterer, som om det er dér, alle, der i øvrigt ikke har andre muligheder, kan finde hen. Det tror jeg hverken gavner faget eller de mennesker, vi taler om. Jeg tror, vi skal prøve at gribe det anderledes an og spørge os selv om, hvad det er for typer af mennesker, det kan være svært at beskæftige. Meget groft sagt tror jeg, det er dem, der ikke er i stand til at være 120 pct. effektive, og derudover selvfølgelig også mennesker, der ikke nødvendigvis er så bogligt begavede, men måske har andre muligheder, i stedet for at diskutere det ud fra en sådan lidt mere brokkasseagtig betragtning.

Nu er jeg godt klar over, at det ikke er samordningsministerens holdning til det, men det kommer nemt til at virke sådan, når vi siger, at hertil skal vi så trække alle dem, der i øvrigt ikke kan bestå ledvogterprøven. Det kunne være, at de kunne bestå andre kvalitetsprøver, og jeg tror, det er vigtigt, at vi har os for øje, at hvis sektoren skal udvikle sig på en måde, som vi ønsker, og også i det lange løb trække noget beskæftigelse, skal vi gøre den til en kvalitetssektor, og så må vi lidt mere åbent snakke om,